

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.

Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1936. Št. 2.

Posamezna šte. 1 Din.

Več ljubezni do molitve!

Že parkrat sem popoldan med krščanskim naukom ali litanijami dobil zunaj župne cerkve gruče šoloobveznih otrok, ali pa kakih 14 do 15 letnih fantov, ki so pohajkovali okrog cerkve ali čakali na kako igro. Stopim k njim in jih pozovem, naj gredo v cerkev, med službo božjo pa naj ne pohajkujejo okrog cerkve. Pa se mi je še vedno zgodilo, da jih je nekaj odšlo po trgu ali pa so jo zavili proti roženskem klancu. Ko so pa mislili, da je „nevarnost“ minila, so pa zopet prišli nazaj k cerkvi in tam breali žogo, ali pa počenjali kaj drugega, v cerkev pa niso hoteli.

Podobno delajo nekateri odrasli. V cerkvi buče ogrlje in se vrši služba božja, ali pa je pridiga, pa ti stojijo zunaj cerkve, se pogovarjajo o kupčiji in drugih zadevah, v cerkev pa ne stopijo. Če jih opozoriš na to, da je to greh in nedostojno, pa se ti potuhnejo, morda se malo približajo cerkvenim vratom, da bi stopili v cerkev, to bi bilo za nje že preveč, nekateri pa odidejo po trgu, kakor otroci.

Neredko se pritožujejo danes matere in žene, da možje ali sinovi nočejo moliti skupne večerne molitve, da se sploh odtegujejo molitvi, da mrmrajo, če jih prigovarjajo k družinski molitvi. Kako žalostno je, da v nekaterih družinah gine molitev, da ta ali oni leži na postelji, ko druga družina moli večerno molitev, ali pa gredo nekateri člani ven iz hiše, ko mati ali žena moli z nekaterimi otroci večerno molitev.

Če opazuješ, kako molijo nekateri — pravim le nekateri — pri skupni molitvi, pa te mora zaboleti srce! Tako daleč od molitve so njih duše, tako nekam prisiljeno nekateri molijo, brez srca, brez duha, brez združitve z Bogom . . .

Tako stanje je zelo, zelo nevarno!

Če je mlademu človeku molitev zoprna, če se ogiblje molitve in cerkve, potem je to zelo slabo znamenje. Tak mlad človek se v današnjem vesoljnem potopu pohujšanja skoro gotovo izgubi! In res že opazujemo, da nekateri fantje že popolnoma opuščajo molitev in tudi nedeljsko sv. mašo, da se celo norčujujejo iz pobožnosti in da so sploh že opustili vsako versko udejstvovanje.

Brez molitve ni milosti, brez milosti ni nadnaravnega življenja!

Sv. Avguštín lepo pravi: „Kdor je zveličan, je zato zveličan, ker je molil; kdor je pogubljen, je zato pogubljen, ker ni molil . . .“

Kjerkoli peša molitev, tam peša versko življenje! Kjer je mrzlota do molitve, tam se prej ali slej naseli mrzlota ali pa celo mrznja do Boga in do vsega verskega življenja! Življenska pot brez molitve, je pot pogubljenja . . .

Krščanska mati ima danes v dobi nekega splošnega pohujšanja zelo težko nalogo, da vzbudi svojim otrokom ljubezen do molitve. Če jim vcepi to, je že mnogo storjenega!

Kako naj krščanski starši vzgoje pri svoji mladini ljubezen do molitve in do službe božje?

Treba je predvsem madino poučiti, da je molitev naša prva dolžnost, da je molitev nekaj plemenitega, lepega.

Treba je podirati predsodke posvetnjakov, ki tako radi smešijo molitev in vsako pobožnost. Mladini je treba vcepiti v dušo, da je sramotno, če človek ne izpolnjuje svoje prve dolžnosti, ki jo ima do Boga!

Treba je pa tudi, da se molitev ne pristudi mlademu človeku! Se tudi to zgodi, da starši z nekim nemodrim siljenjem dosežejo ravno nasprotno od tega kar bi želeli. Molitev in pobožnost se pač ne da usiliti! Če pa se s silo vtepa v dušo, se vstvarja odpor in morda tudi mrznja do molitve.

Kako lepo znajo nekatere matere svojim otrokom vcepiti ljubezen do molitve! Saj ni lepšega, kakor gledati malega otroka, ki komaj čaka, da more moliti, ki je ves vesel, če z domačimi skupno moli, ki je ponosen, ko nekoliko doraste, če sme v družini naprej moliti angelovo češčenje ali pa celo rožni venec. Le z dobroto in ljubeznijo se vzgoji ljubezen do molitve in pobožnosti!

Če se kdaj zdi mladini, da je večerna molitev, rožni venec ali kaka druga pobožnost predolga, pretežka, naj pač opozore otroka, da je lepo, če se pri molitvi tudi kaj zatajuje, če prinaša z molitvijo tudi žrtve, če dela pri molitvi tudi pokoro itd., vendar pa ne vsiljevati predolгих molitev, če bi se videlo, da je otroku to pretežko ali če bi bilo to morda povod, da bi se mu zamrzila pobožnost. Povsod je treba modrosti, posebno pa pri vzgoji!

Predvsem pa je velika resnica to, da se otrok več nauči z očmi, kakor z ušesi! Lepo molitev naj vidijo

otroci pri odraslih, pri starših in pri odraslih članih družine! Nikdar, dragi starši, ne pustite, da bi kak starejši član družine delal opazke proti molitvi, da bi se kak odrasli član med molitvijo tako obnašal, da bi se mladina pohujševala!

Starši naj pazijo na to, da bo molitev v družini res lepa molitev, ne pa mrmranje in drdranje! Kolikokrat se dobe odrasli, ki ne znajo pravilno moliti niti očenaša, dasi ga vsak dan molijo, dasi morda vsak dan molijo celo rožni venec! Z velikansko naglico se hiti pri molitvi, vsi napol požirajo posamezne stavke molitve in tako se otroci nikdar ne navadijo lepo moliti. Bolje je, da se moli manj, pa tisto lepo, kakor pa dolge molitve, pa so iste le zdrdrane in napol izgovorjene in nič ne premišljene in nič ne zbrane.

Kako se pritožuje Gospod nad Izraelci? „To ljudstvo me časti le z jezikom, njihova srca pa so daleč od mene!“ Naj ne bo naša molitev, taka, da bi Boga le z jezikom častili, da bi bile pa naše duše daleč od Boga! Čim lepša bo družinska molitev, tem bolj jo bo mladina vzljubila. Prazno mrmranje brez vsebine in brez srca pa ne bo nikdar vnelo mladine za molitev!

Prav je tudi, če starši opozore svoje otroke, posebno odrasle, kako velika nevarnost je to, če se udajajo neki hladnosti do molitve, če se jim v dušo naseli neka odtujenost in odpor do molitve. Zoprnost do molitve je nevaren znak, da je človeka že prevzel duh tega sveta. Kdor mrzi molitev, ta bo kmalu začel sovražiti vero in versko življenje in celo Boga samega!

To je navadna pot odpadnikov od Boga! Najprej opušča molitev, na to mu postaja vsaka molitev in pobožnost tuja, neprijetna, zoprna in končno se v dušo naseli celo sovraštvo do molitve in — končno nevera!

Ko sem začel s slabo sliko, naj pa končam z lepo!

Ko opazujemo nekaj mladine, ki se ogiblje molitve, pa hvala Bogu, lahko opazujemo vsak dan, med našo mladino tudi najlepše zglede lepe molitve! Kake umetnice so res nekatere matere v vzgoji! Če opazuješ njenega otroka v molitvi, v cerkvi, pa se ti zdi, kakor da bi gledal angela pred seboj! Nekateri starši znajo v svojem otroku vzgojiti ljubezen do Boga in do molitve, da otrok zjutraj vstaja zgodaj in gre v cerkev in k sv. obhajilu morda vsak dan; niso redki, ki radi prihajajo počastit sv. R. Telo, ko gredo mimo cerkve, tako lahko vsak dan opazujemo, kako nekateri starši znajo vzgajati svoje otroke za Boga in molitev. Srečni starši, ki to delajo, pa še bolj srečni otroci, ki imajo take starše!

Cerkveno gospodarstvo

V februarški številki vsako leto prinaša Kranjski zvon obračune preteklega leta za župno cerkev in podružnice. Vsa župnija zbira in daruje za cerkvene namene, za to naj tudi vsa župnija ve, kako se gospodari z denarjem, ki ga žrtvuje za cerkev.

V letu 1935. se je takole gospodarilo:

Župna cerkev: Pri restavraciji župne cerkve je

bilo l. 1935. izdatkov v celoti Din 29.423.50. To so stroški za restavracijo cerkvenega portala, napravo novih glavnih vrat in vetrnic, oziroma notranjih glavnih vrat v cerkvi. Pripominjam pa, da je še dolga pri Martinčiču v Ljubljani za velika bronasta vrata v znesku Din 6.500.— V celoti je bilo izdanega za restavracijo župne cerkve dosedaj v dveh letih Din 271.181.75.

V letu 1935. se je nabralo na prostovoljnih darovih za prenovitev župne cerkve Din 21.317.— V l. 1934 je bilo nabranega skupaj Din 118.220.50. Skupno je bilo dosedaj nabranih prostovoljnih darov v znesku Din 139.537.50.

Pri rednem gospodarstvu župne cerkve pa je bil denarni promet sledeči: Dohodkov — daril, pušče, darovanj, pogrebne štole, sedežnina in prodane cerkvene klopi — je bilo skupaj Din 45.641.32. Izdatkov je bilo — plača cerkovniku, redna popravila, davki od elektrike, perilo, nabava novih predmetov, obredne knjige, tiskovine itd. v skupnem znesku Din 28.854.32. Preostanek pri rednem gospodarstvu znaša Din 18.831.97, ki se prenese v kritje dolga za restavracijo župne cerkve.

Primanjkljaj pri restavraciji župne cerkve znaša v celoti Din 131.644.25; če odštejemo od tega preostanek pri rednem gospodarstvu, ostane primanjkljaj pri celotnem gospodarstvu župne cerkve v l. 1935 v znesku Din 112.812.28.

Tako je znašal dolg župne cerkve 1. januarja 1936 v znesku Din 112.812.28.

Morda se bo zdela komu velika številka dohodkov in stroškov pri kontu rednega gospodarstva župne cerkve. Pripominjam, da gre na ta konto ves denarni promet župnega urada za knjižice ura molitve, ki jo je dal natisniti župni urad, nadalje nekateri stroški in dohodki ob priliki evharističnega kongresa itd.

Rožnovenska cerkev je imela v l. 1935 dohodkov Din 3539.50. Ostanek dolga izza one velike katastrofe pred leti, ko nam je vihar odnesel stolp na Pungartu je znašal Din 10.799.20; stroškov je bilo v l. 1935 Din 614.50, tako ostane primanjkljaja koncem l. 1935 Din 8424.20.

Pungrat je imel dohodkov v l. 1935 Din 1316.75 dolg iz prejšnjih let Din 7056.23, ostane 1. jan. 1936. dolga Din 5739.48.

Podružnica na Primskovem je imela v l. 1935 celotnih dohodkov Din 36.992.—. Med temi dohodki za prodani vrt. Primanjkljaj iz l. 1934. je znašal Din 23.589.89, stroškov je bilo v l. 1935 Din 8580.30. V l. 1935 se je tako kril ves primanjkljaj iz prejšnjega leta in vsi redni stroški, tako nima podružna cerkev na Primskovem nobenega dolga več.

Čirčiče: Ostanek lanskega leta Din 653, dohodkov Din 350.—, stroškov Din 288.—, ostane v dobro Din 715.

Rupa: Ostanek iz leta 1934 Din 153.—, dohodkov Din 60.—, stroškov Din 264.— ostane dolga Din 33.—.

Huje: Dohodkov Din 153.434.15, lanski lanski dolg in stroški znašajo skupno Din 153.497.50, ostane dolga 1. januarja 1936. Din 54.40. Pripominjamo pa, da je naložila podružna cerkev na Hujah ostanek kupnine

za njivo, kar se ni porabilo za kupnino hiše in njive, v hranilnico v znesku Din 7.400.— katera vsota se mora naložiti in mora ostati nedotakljiva, dokler se ne kupi za njo kaka nepremičnina. Pri podružni cerkvi na Hujah so velike številke dohodkov in izdatkov od tod, ker je podružna cerkev v l. 1935. prodala svojo njivo pri vodovodnem stolpu in je za ta denar kupila hišo na Hujah št. 18 in še eno njivo na kranjskem polju.

Podrobno se računi razložijo še cerkvenim ključarjem ob podpisu cerkvenih računov.

Za misijone se je nabralo v župni pisarni l. 1935. Din 1003.35, na škofijo se je poslalo Din 1171.—

Dobrodelni fond. L. 1935. so v župni pisarni darovali razni dobrotniki za Marijanišče Din 3575.—, v pušco za hrub sv. Antona se je tekom leta nabralo skupaj Din 3068.75, revežem se je razdelilo iz tega fonda skupaj Din 3949.50.

Župnija Kranj

Oznanila za februar.

2. IV. ned. po razgl. Gospodovem, Svečnica, prva nedelja v mesecu, ob 6. sv. maša z enim blagoslovom, ob 10.30 blagoslov sveč, na to procesija s svečami okrog župne cerkve in po tej peta sv. maša z blagoslovom. Zj. mesečno sv. obhajilo za moške. Pop. ob pol treh so slovesne pete litanije M. B. in po litanijah darovanje sveč za župno cerkev.

Pripominjamo, da se dobe sveče za naš oltar posebej vlite v trgovini šink na Glavnem trgu.

Pop. po litanijah je velikonočni pouk za dekleta iz vse župnije.

3. Sv. Blaž, pred in po šesti sv. maši se deli blagoslov sv. Blaža. Ob 8. je sv. maša na Pungartu, v župni cerkvi odpade.

7. Prvi petek v mesecu, ob 6. sv. maša z blagoslovom.

9. Prva predpepelnična nedelja, služba božja po navadi, pop. na Primskovem velikonočni pouk za fantje iz Gorenj in Primskovega. Pop. shod za žensko Marijino družbo.

16. II. predpepelnična nedelja, služba božja po navadi, pop. na Primskovem velikonočni pouk za moške iz vasi Primskovo in Gorenje.

Slovesen spomin na kronanje sv. očeta papeža Pija XI., po zadnji sv. maši zahvalna pesem.

23. Pustna nedelja, pričetek 40 urne pobožnosti v čast sv. R. T. Ob 6. uri zj. pridiga, blagoslov z Najsvetejšim, sv. maša. Sv. maše bodo ob 7, 8, 9, in 10.30, zadnja peta. Popoldan ob 3. pridiga in litanije presv. Srca Jezusovega. Ob 6. pop. se spravi sv. R. T.

24. Pustni pondeljek, ob 6. se izpostavi Najsvetejše ki ostane izpostavljeno do 6. ure zvečer, Sv. maše ob 6, 7, 8, 9 in 10, zadnja s petjem. Pop. ob 3. pridiga in li-

tanije presv. Srca Jezusovega. Ob 6. se spravi Najsvetejše.

25. Pustni torek, dopoldan, kakor prejšnji dan, pop. ob 3. pridiga, nato slovesne litanije presv. Srca Jezusovega in zahvalna pesem.

Uro molitve naj molijo:

Od 11. do 12. III. red,

Od 12. do 1. bližnji sosedje in zavodi,

Od 1. do 2. dekleta,

Od 2. do 3. žene,

Od 4. do 5. možje,

Od 5. do 6. fantje.

Odpustki za 40 uro pobožnost: Popoln odpustek vsak dan tekom 40 urne pobožnosti, kdor moli 6 krat očenaš in zdrava Marija in čast bodi v papežev namen.

Na pustni torek ob 11. zv. naznani zvon pričetek 40 dnevnega posta.

Prilika za spoved: Tekom 40 urne pobožnosti bodo vedno zasedene vse spovednice. Spovedoval bo tudi en pater jezuit, ki bo na razpolago že v soboto 22. febr. zvečer. Porabite to priliko vsi! G. pater bo spovedoval v spovednici g. dr. Simončiča.

26. Pepepelnična sredo ob 8. uri blagoslov pepela, pepeljenje in na to sv. maša. Strogi post.

S pepelnično sredo se prične čas za velikonočno spoved.

28. Petek zvečer ob 6. križev pot in blagoslov.

V postu je vsak petek zv. ob 6. križev pot.

Poročeni pari:

1. Benedik Martin, mlinarski pomočnik, Kranj, Strossmajerjev trg 3 in Špehar Terezija, delavka, Kranj, Delavski dom, poročena 12. januarja.

2. Virnik Jožef, šolski upravitelj, Velesovo in Pire Milena, učiteljica, Šenčur pri Kranju, poročena 4. januarja.

3. Kovač Jožef, mehanik, Kranj, Jezerska cesta 18, in Pogačnik Marija, roj. Šolar, Primskovo 76, poročena 5. januarja.

4. Marn Alojzij, delavec, Primskovo št. 63, in Zaplotnik Marija, delavka, Primskovo 76, poročena 26. januarja.

5. Perhave Franc, kleparski pomočnik, Kranj, Prešernova 15 in Ozimič Ljudmila, delavka, Kranj, Prešernova 15, poročena 26. januarja.

Mrliška kronika.

1. Brezar Marija, roj. Lomšek, posestnika žena, Klanec 22, roj. 15. nov. 1868, umrla 1. januarja.

2. Majdič Kornelij, cand. ing. Kranj, Stara cesta 3, roj. 30. jan. 1908, umrl 3. januarja.

3. Globočnik Ivana roj. Vršnik, Primskovo 46, roj. 15. nov. 1887, umrla 17. januarja.

4. Močnik Franc, sin delavca, Primskovo 160, roj. 25. avgusta 1935, umrl 29. januarja.

Župnija Šmartin pri Kranju

Oznanila za februar.

2. Svečnica. Zjutraj božja služba po navadi, ob 9. z blagoslovom, poprej blagoslov sveč. Popoldan ob 2. ura molitve in pete litanije. M. B.

6. V četrtek zvečer ob pol sedmih ura molitve pred prvim petkom.

7. Prvi petek, sv. maša pri oltarju srca J. z blagoslovom.

9. Prva predpepelnična nedelja, božja služba po navadi.

14. Sv. Valentin, ob 8. sv. maša v Stražišču za sosesko.

16. Druga predpepelnična nedelja, služba božja po navadi.

23. Tretja predpepelnična nedelja, služba božja po navadi.

25. Sv. Matija, sv. maša v Drulovku za sosesko.

26. Pepelnica, začetek 40 dnevnega posta, ob 8. uri blagoslov pepela in pepeljenje.

Poročeni:

Dne 19. januarja Nik Franc, čevljar v Sebenjah in Marija Martiljak, delavka v Stražišču.

Razno

Okna v župni cerkvi.

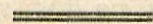
Sedaj v cerkvi najbolj moti pri glavnem oltarju to, da so velika okna zakrita z rdečo svilo. Kakor je bilo že pojasnjeno, je bilo potrebno odstraniti stara slikana okna, ker bi sicer kričeče slike zelo motile ves utis novega oltarja. Stara slikana okna se bodo ob priliki predelave kapele porabila za nova okna v kapeli. Letos bosta dve novi sv. maši v Kranju in za nove maše bi bilo lepo, če bi to slovesnost povečevala tudi nova okna v prezbiteriju. Res ima župna cerkev skoro Din 120.000 dolga radi restavracije, res je tudi, da so danes težki časi, vendar bi bilo morda mogoče v naši župnji zbrati letos toliko, da bi mogli naročiti nova okna. Stala bodo okrog Din 30.000.—. Morda bi se dobil kak dobrotnik, ki bi sam dal napraviti eno okno? To bi bil pač najlepši spomenik, ki bi ostal v cerkvi lahko stoletja.

Križ nad tabernakljom. Po načrtu arhitekta in prof. Vurnika bi moral biti nad tabernakljom križ iz slonove kosti. Ko je bil tabernakelj napravljen, pa ni bilo mogoče dobiti pri nas primernega križa iz slonove kosti. Pred nekaj tedni se je mudil v Parizu stolni dekan dr. Kimovec in je našel v neki trgovini v Parizu primeren križ iz slonove kosti, ki bi stal, kakor poroča, okrog 400 frankov. Župna cerkev ga pač ne more kupiti, morda bi se dobil v župnji kak dobrotnik, ki bi bil pripravljen kupiti tak križ?

Red v župni cerkvi. V nedeljo 29. dec. sem opazoval pri sv. maši sledeče: zunaj cerkve je stala velika kopa moških in sicer v velikem dežju. Nekateri so se pritoževali, da ne morejo v cerkev, ker je pri cerkvenih vratih tak drenj, da ni mogoče v cerkev. Dočim je torej pri vratih bila taka gnječa, da sploh ni bilo mogoče v cerkev, je bilo spredaj v cerkvi prostora vsaj še za 200 ljudi. Nekdo je izrazil željo, da bi se nastavil v cerkvi neke vrste policaj, ki bi delal red pri vratih in naganjal ljudi naprej, da bi ne ovirali vhoda v cerkev. Ali res ni mogoče brez policaja ustvariti reda? Kako grda je res ta navada, da nekateri sploh ne znajo stati drugod, kakor med cerkvenimi vrati! Skoro vsako nedeljo moram pri zakristiji odpraviti moške, ki se vstavijo ravno med vrati, dasi je spredaj in zadaj dovolj prostora! Prosil bi zopet, da bi vendar taki upoštevali, da niso sami na svetu in da bi ne zastajali vhoda v cerkev! Ker pa nastane po cerkvi velik prepih, če so zakristijska vrata in vsa trojna vrata na pročelju odprta, se vrata pri zakristiji zapro ob pričetku vsake sv. maše in tam ni med sv. mašo mogoč vhod v cerkev. Prosim, da nikdo ne razbija med sv. mašo na zakristijska vrata, ker cerkovnik ne sme teh odpirati med sv. mašo. Kdor želi skozi ta vrata v cerkev, naj pride vsaj ob začetku sv. maše v cerkev. Posebno pa prosim, da ženske ne postajajo med sv. mašo v hodniku pri zakristiji in naj se ne drenjajo med moškimi!

Primskovo. Prišla je zopet pritožba od strani moških, da ženske ostajajo zadaj pod korom in pri cerkvenih vratih in da nimajo moški prostora. Prosim, da ženske to upoštevate in da greste bolj naprej v cerkvi, da ne bo nobena stala med moškimi.

Huje in Klanec. Po velikonočnem pouku za može bo v nedeljo, dne 2. februarja v Ljudskem domu sestanek vseh gospodarjev iz Huj in Klanca, da se porazgovorimo radi cerkovnikove službe.

Popravi! Tiskarski škrat je v zadnjem Kranjskem zvonu zmešal neveste in ženine. Pri Merše-tu Francu je natisnil kot nevesto Martinčič Antonijo, mesto Jakopič Ane. Pravilno se mora torej glasiti: Merše Franc, delavec in Jakopič Ana, poročena 27. oktobra.

Martinović Marko, narednik in Martinčič Antonija, šivilja, poročena 3. nov.

Podpirajte

Vincencijevo

družbo!

